

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.11.2022
COM(2022) 672 final

2022/0394 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en unionsram för certifiering av koldioxidupptag

{SEC(2022) 423 final} - {SWD(2022) 377 final} - {SWD(2022) 378 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Om den globala genomsnittliga temperaturökningen ska kunna begränsas till under 1,5 °C måste de globala växthusgasutsläppen minskas kraftigt under de kommande årtiondena. För att klara detta måste vi för det första göra våra byggnader, transportmedel och industrier mer effektiva, gå över till en cirkulär ekonomi och kraftigt bygga ut den förnybara energin. För det andra måste vi återvinna koldioxid från avfallsflöden, från hållbara källor till biomassa eller direkt från atmosfären, och använda det i stället för fossilt kol i de sektorer av ekonomin som måste förbli kolberoende, till exempel genom avskiljning och användning av koldioxid och hållbara syntetiska bränslen. Om vi ska lyckas uppnå klimatneutralitet kommer också allt större mängder koldioxid att behöva avlägsnas från atmosfären varje år genom kolinlagrande jordbruk och upptag inom industrin eller projekt för att kompensera för utsläpp som är svåra att minska från jordbruket, cement- och stålsektorn samt luft- och sjöfarten.

Globalt sett pekar FN:s klimatpanel (IPCC) i sin senaste rapport¹ på att det nu är mindre sannolikt att vi kan begränsa den globala uppvärmningen till under 1,5 °C såvida inte växthusgasutsläppen minskas snabbt. Det står tydligt i IPCC:s rapport att koldioxidupptag oundvikligen krävs för att motverka restutsläpp som är svåra att minska, om det ska gå att uppnå netto-nollutsläpp av koldioxid eller växthusgaser. Detta innebär att storskaligt stödja hållbara verksamheter för att avlägsna koldioxid från atmosfären och på ett hållbart sätt lagra koldioxid i geologiska reservoarer, i ekosystem på land och i haven eller i produkter.

Enligt den europeiska klimatlagen² ska EU bli klimatneutralt senast 2050. Detta kräver att utsläppen av växthusgaser minskas avsevärt och att oundvikliga utsläpp balanseras med upptag inom Europeiska unionen senast 2050, med målet att därefter uppnå negativa utsläpp. För att nå detta mål bör både naturliga ekosystem och industriella verksamheter bidra till att avlägsna flera hundra miljoner ton koldioxid från atmosfären varje år. I dagsläget är EU inte på väg att åstadkomma dessa mängder: koldioxidupptaget i de naturliga ekosystemen har minskat på senare år och det sker för närvarande inget betydande koldioxidupptag inom industrin i unionen.

Utifrån IPCC:s utvärdering har Europeiska kommissionen tillkännagett i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin³ från mars 2020 att man kommer att utforma ett ändamålsenligt regelramverk för certifiering av kolsänkor, för att ge incitament för upptag av koldioxid och ökad cirkularitet av kol, och samtidigt fullt ut respektera målen om biologisk mångfald och nollförorening.

De huvudsakliga syftena med detta initiativ är i) att säkerställa hög kvalitet på koldioxidupptagen i EU och ii) att inrätta ett certifieringssystem för styrning på EU-nivå för att undvika grönmålning genom att korrekt tillämpa och genomdriva EU:s kvalitetskriterier på ett tillförlitligt och harmoniserat sätt i hela unionen. Dessa åtgärder är nödvändiga för att främja koldioxidupptag och utforma kommande politik på detta område, mot bakgrund av att hundratals miljoner ton koldioxid behöver avlägsnas varje år. Genom detta blir det lättare att

¹ IPCC:s arbetsgrupp III (2022), teknisk sammanfattning. *Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change*. Sjätte utvärderingsrapporten.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

³ COM(2020) 98 final.

uppnå det mål om klimatneutralitet år 2050 som fastställs i den europeiska klimatlagen och de övriga miljömålen i meddelandet om den europeiska gröna given⁴.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I förslaget till ändring av förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)⁵ föreslog Europeiska kommissionen för första gången ett separat mål för markbaserat nettoupptag på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter fram till 2030. Det EU-omfattande målet ska genomföras genom bindande nationella mål för LULUCF-sektorn, vilket kräver att medlemsstaterna höjer ambitionsnivån på sin politik för markanvändning. Detta förslag gör det möjligt att kanalisera effektivare och mer resultatbaserat stöd till kolinlagrande jordbruk som kan bidra till att detta mål uppnås. Kommissionen har också föreslagit en utökning av innovationsfonden⁶, som finansieras genom intäkterna från EU:s utsläppshandelssystem⁷, för att på så sätt hjälpa företag att investera i innovativ ren teknik, inbegripet för koldioxidupptag.

I sitt meddelande från 2021 om hållbara kretslopp för kol⁸ betonar kommissionen att det är viktigt att möjliggöra en affärsmodell där markförvaltare belönas för koldioxidbindning med full respekt för ekologiska principer (dvs. ”kolinlagrande jordbruk”), och att skapa en inre EU-marknad för avskiljning, användning, lagring och transport av koldioxid genom innovativ teknik. I meddelandet fastställs också en handlingsplan för att uppnå följande mål för koldioxidupptag: senast 2028 bör alla markförvaltare ha tillgång till verifierade uppgifter om utsläpp och upptag för att mäta kolinlagrande jordbruksmetoder, och all koldioxid som avskiljs, transporteras, används och lagras vid industriella verksamheter bör rapporteras och redovisas; senast 2030 bör kolinlagrande jordbruksmetoder bidra till att nå LULUCF-förordningens mål om ett nettoupptag på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter; och industriell teknik bör avlägsna minst 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter årligen senast 2030.

Detta förslag överensstämmer också med slutförslagen från konferensen om Europas framtid⁹, särskilt förslag 1, där syftet uttryckligen är att ”införa en certifiering av upptag av koldioxid som bygger på en robust, stabil och transparent koldioxidredovisning” (åtgärd 5). Dessutom har kommissionen i sitt meddelande om förgröning från 2022¹⁰ tillkännagett att man utöver de många ambitiösa åtgärderna för att minska växthusgasutsläppen även måste förlita sig på koldioxidupptag för att neutralisera oundvikliga utsläpp och uppnå nettonollutsläpp senast 2030.

Den certifieringsram som beskrivs i detta förslag är utformad för att bygga på följande befintlig klimatlagstiftning:

- I direktivet om geologisk lagring av koldioxid (*CCS-direktivet*)¹¹, fastställs den övergripande rättsliga ramen för miljösäker geologisk lagring av koldioxid.

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ COM(2021) 554 final.

⁶ C(2019) 1492 final.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁸ COM(2021) 800 final.

⁹ Konferensen om Europas framtid, rapport om slutresultatet, maj 2022.

¹⁰ C(2022) 2230 final.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

Verksamheter där koldioxid från en anläggning som omfattas av utsläppshandelssystemet lagras på en lagringsplats som är tillåten enligt CCS-direktivet ingår uttryckligen i direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, och utsläppsrätter måste överlämnas i händelse av koldioxidläckage. Genom den föreslagna certifieringsramen säkerställs att kvantifieringen av koldioxidupptag för industriella verksamheter såsom avskiljning och lagring av koldioxid från förnybara källor (BECCS)¹² och avskiljning och lagring av koldioxid från atmosfären (DACCS) överensstämmer med de regler som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066¹³ om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med utsläppshandelssystemet och de detaljerade EU-metoder som kommissionen utarbetat¹⁴ inom ramen för innovationsfonden¹⁵, för att kvantifiera hur växthusgasutsläpp undviks i BECCS- och DACCS-projekt.

- För kolinlagrade jordbruk och produkter för lagring av koldioxid finns i LULUCF-förordningen¹⁶ en plan för korrekt övervakning och rapportering av koldioxidupptag, i enlighet med IPCC:s riktlinjer och i synergi med politik för biologisk mångfald, nollförorening, förnybar energi och klimatanpassning. I reglerna i LULUCF-förordningen uppmuntras till övervakning av markanvändningen på ett geografiskt explicit sätt, till låg kostnad och i god tid, t.ex. genom digitala databaser, geografiska informationssystem och fjärranalys, däribland genom Copernicus Sentinel-satelliter och tjänster (t.ex. klimat- och marktjänsterna) eller kommersiellt tillgängliga tjänster.
- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU:s ram för certifiering av koldioxidupptag kommer antingen att bygga på eller ha en viktig roll för att möjliggöra följande av unionens politikområden:

- I den föreslagna lagen om restaurering av natur¹⁷ sätts målet att 20 % av EU:s land och hav bör omfattas av restaureringsåtgärder senast 2030 och att alla ekosystem som är i behov av restaurering bör omfattas av restaureringsåtgärderna senast 2050. Det finns många synergier mellan koldioxidupptagsverksamheter, i synnerhet kolinlagrande jordbruk och naturrestaureringsåtgärder. Den föreslagna certifieringsramen för koldioxidupptag kommer att bidra till restaureringsmålen och uppfylla de skyldigheter som fastställs i lagen om restaurering av natur. Exempelvis kan kolinlagrande jordbruk som ökar koldioxidlagringen medföra att man uppfyller skyldigheten att nationellt öka på lagret av organiskt kol i skogsekosystemen och i mineraljordar under åkermark i jordbruksekosystemen. De kan också bli till hjälp för kravet att sätta in restaureringsåtgärder för organiska jordar som används inom jordbruket och där utgör dränerade torvmarker. Den föreslagna lagen om restaurering

¹² För utvecklingen av BECCS är det nödvändigt med skyddsåtgärder för att ta hänsyn till tillgången på hållbar biomassa och dess begränsningar, för att undvika alltför stor efterfrågan på biomassa för energi med negativa effekter på kolsänkor och kollager, biologisk mångfald, luftkvalitet och bioekonomin.

¹³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 334, 31.12.2018, s. 1).

¹⁴ Ansökningsomgång, bilaga C: metodik för att beräkna undvikande av växthusgasutsläpp.

¹⁵ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

¹⁷ COM(2022) 304 final.

av natur och detta förslag kommer därför att stärka varandra och bidra till politiken för såväl klimat som biologisk mångfald.

- Den gemensamma jordbrukspolitiken ombesörjer stöd till jordbrukare som åtar sig att genomföra särskilda metoder eller investeringar för miljö och klimat. Den politiken innefattar också vissa miljö- och klimatvillkor (benämnt som god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden) som jordbrukare som får inkomststöd från den gemensamma jordbrukspolitiken ska respektera. Dessa villkor går längre än lagens krav. Vissa villkor är relevanta för bindning och skydd för koldioxid i jord, såsom i betesmark och torvmark. Dessutom kan den gemensamma jordbrukspolitiken vara till hjälp när certifieringen ska börja användas, då den omfattar direktinvesteringar och främjar relevanta metoder på gårdsnivå. EU-ramen för certifiering av koldioxidupptag kommer att bidra till bättre kvantifiering av växthusgaser i de metoder som stöds, och till inventeringarna av växthusgaser i den nationella marksektorn. Genom frivillig marknadsutveckling kan ramen säkerställa ett mer långvarigt skydd för kollager och markåtgärder som den gemensamma jordbrukspolitiken inte stöder. Offentliga certifieringssystem, som medlemsstaterna utvecklar, skulle kunna ansöka om erkännande från EU enligt detta förslag för att kunna genomföra EU-ramen för certifiering av koldioxidupptag, inklusive de certifieringsmetoder som fastställs i detta förslag. Detta förslag kommer dessutom att göra det möjligt att offentliggöra minskningar av andra utsläpp än koldioxidutsläpp som sidovinster från koldioxidupptag.
- Direktivet om förnybar energi¹⁸ innehåller en uppsättning hållbarhetskriterier för bioenergi, som genomförs av antingen nationella behöriga myndigheter eller privata certifieringssystem som erkänns av kommissionen. Dessa system skulle även kunna certifiera att koldioxidupptagsverksamheter efterlever de kvalitetskriterier för koldioxidupptag som läggs fram i detta förslag.
- I EU:s skogsstrategi¹⁹ fastställs en politisk ram för växande, friska, varierade och motståndskraftiga skogar i EU som i hög grad bidrar till vår ambition om biologisk mångfald, ökade upptag genom naturliga sänkor, tryggade försörjningsmöjligheter på landsbygden och därutöver, och som stöder en hållbar skogsbioekonomi som bygger på de mest hållbara skogsbruksmetoderna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget är grundat på artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som ger unionen rätt att agera för att uppnå målen med sin miljöpolitik. Bland målen med unionens miljöpolitik så som de definieras i artikel 191.1 i EUF-fördraget finns bland annat att bevara, skydda och förbättra miljön, att utnyttja naturresurser varsamt och rationellt och att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem. Konsekvenserna är globala, oavsett var källorna till växthusgasutsläppen finns. Därför är detta utmaningar som inte kan lösas bara

¹⁸ Direktiv 2018/2001/EU.

¹⁹ COM(2021) 572 final.

genom nationella eller lokala åtgärder, eftersom det sannolikt inte ger några optimala resultat. Genom samordning på EU-nivå blir klimatåtgärderna bättre och kan ändamålsenligt komplettera och stärka de nationella och lokala åtgärderna; EU:s åtgärder är motiverade med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, i enlighet med artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

En EU-ram skulle vara mer lämplig än nationella initiativ för att bemöta svårigheterna med att bedöma kvaliteten på koldioxidupptag. En sådan ram skulle medföra lika villkor inom den inre marknaden för certifiering av koldioxidupptag, och förbättra jämförbarheten och förtroendet. Ett lappverk av nationella initiativ på ett sådant här område skulle bara förvärra problemet i stället för att lösa det.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag överensstämmer med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå målen med att upprätta en unionsram för certifiering av koldioxidupptag av hög kvalitet. Förslaget tillhandahåller kvalitetskriterier för koldioxidupptag, de nödvändiga reglerna och förfarandena för att certifiera och verifiera koldioxidupptag samt en ram för att erkänna privata och offentliga certifieringssystem.

- **Val av instrument**

Målen för detta förslag uppnås bäst genom en förordning. Detta säkerställer att bestämmelserna tillämpas direkt och enhetligt i hela unionen samtidigt. Det ställs krav på operatörerna av frivilliga certifieringssystem, på medlemsstaterna med avseende på erkännande av offentliga certifieringssystem och på kommissionen beträffande rapportering och översyn.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt

- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning har ett antal samråd av olika slag genomförts:

- En onlinekonferens om hållbara kretslopp för kol, som ägde rum den 31 januari 2022.
- En inbjudan att lämna synpunkter, som pågick från den 7 februari till den 2 maj 2022 och fick 231 inkomna svar.
- Ett öppet offentligt samråd, som pågick från den 7 februari till den 2 maj 2022 och fick 396 inkomna svar.

Det offentliga samrådet visade på ett allmänt brett stöd för ett lagstiftningsinitiativ som omfattar att upprätta en certifieringsram för koldioxidupptag. De flesta berörda parter förespråkade att initiativet ska omfatta olika möjligheter till koldioxidupptag och att hänsyn ska tas till sådana aspekter som att se till att mätningar för upptag är noggranna och korrekta samt görs vid en lämplig tidpunkt, att se till så att kraftfulla åtgärder för att minska utsläppen inte undergrävs genom att fokus flyttas till koldioxidupptag och att ge tillräckliga garantier för koldioxidlagringens varaktighet och för att reversering kan förhindras.

Till de huvudkriterier som de berörda parterna ansåg viktiga för koldioxidupptag hörde tillförlitlighet i övervakning, rapportering och verifiering, potential till storskaligt införande, teknisk beredskap och ekonomisk genomförbarhet samt potentiella miljömässiga sidovinster. De flesta deltagarna i samråden höll med om att inrättandet av ett stabilt och trovärdigt certifieringssystem för koldioxidupptag är en första viktig språngbräda mot koldioxidupptag som ger ett nettobidrag till EU:s mål om klimatneutralitet.

Deltagarna angav att huvudmålen med certifieringen av koldioxid borde vara att möjliggöra jämförbarhet och konkurrens mellan olika koldioxidupptagsverksamheter, att öka transparensen och främja lika villkor på frivilliga koldioxidmarknader samt att tillhandahålla bättre offentliga incitament för naturbaserade och industriella koldioxidupptag i EU:s och medlemsländernas finansieringsprogram.

Enligt de flesta deltagarna borde EU:s roll vara att fastställa utförliga kvalitetskrav för koldioxidupptag, så att man kan säkerställa korrekt kvantifiering av koldioxidupptag, additionalitet, långsiktig lagring och miljömässig hållbarhet. En sammanfattning av resultaten från samråden med berörda parter läggs fram i bilaga 2 till konsekvensbedömningen till denna förordning.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ett utomstående konsortium av sakkunniga experter fick i uppgift att utföra en teknisk stödstudie som underlag till utarbetandet av den föreslagna förordningen om koldioxidupptag och den tillhörande konsekvensbedömningen. Studien ledde till en genomgång av befintliga mekanismer och system för certifiering av koldioxidupptag och en synoptisk bedömning av de olika koldioxidupptagsverksamheterna, däribland permanent upptag, produkter för lagring av koldioxid samt kolinlagrande jordbruk. På kommissionens vägnar ordnade det utomstående konsortiet ett antal uppsökande evenemang, däribland konferensen om hållbara kretslopp för kol, och hjälpte till att bedöma svaren till samrådet med berörda parter. Slutligen bidrog den tekniska stödstudien med en del av de uppgifter som underbygger analysen av de politiska alternativ som fastställs i konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning och yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll**

I konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag bedömdes olika politiska alternativ för att bemöta de tre huvudproblem som påverkar den framtida utvecklingen av koldioxidupptag.

Det första problemet är svårigheten att bedöma och jämföra koldioxidupptag, vilket leder till betydande kostnader för att hitta potentiella finansiärer av koldioxidupptag. Detta är ett typiskt ”marknadsmislyckande”, som medför en risk för att ekonomiskt stöd går till koldioxidupptagsverksamheter som inte kan användas som effektiva begränsningsåtgärder. Det finns två källor till detta problem:

1. Certifiering av koldioxidupptag är mycket mindre vanligt än certifiering av utsläppsminskningar, och det inbegriper åtskilliga utmaningar vad gäller metodiken. Olika certifieringssystem har olika föreslagna metoder för att kvantifiera totala och additionella koldioxidupptag, för att skapa incitament för långsiktig lagring av koldioxid och för att kunna räkna med koldioxidupptagens bredare hållbarhetsaspekter, såsom deras miljöpåverkan (t.ex. förlorad biologisk mångfald, förorening osv.).
2. Koldioxidupptagsverksamheterna (dvs. permanent upptag, produkter för lagring av koldioxid och kolinlagrande jordbruk) är mycket olikartade sett till mognadsgrad, kostnadseffektivitet och tillhörande övervakningskostnader, och utgör olika utmaningar för certifiering.

För att bemöta detta problem ska initiativet garantera kvaliteten på alla koldioxidupptag som certifierats i EU genom certifieringsmetoder som är anpassade till de särskilda omständigheterna kring olika koldioxidupptagsverksamheter.

Därför föreslås i detta initiativ en EU-ram för certifiering av koldioxidupptag som grundar sig på fyra kvalitetskriterier (*QU.A.L.ITY*), som indikerar hur man säkerställer *QUantification* (kvantifiering), *Additionality and baselines* (additionalitet och referensscenarier), *Long-term storage* (långsiktig lagring) och *sustainabiITY* (hållbarhet). I konsekvensbedömningen identifieras ett antal exempel på bästa praxis för vart och ett av dessa *QU.A.L.ITY*-kriterier, samtidigt som det erkänns att certifieringsstrategin för varje kriterium blir olika beroende på koldioxidupptagsverksamheterna.

I ett andra steg måste detaljerade certifieringsmetoder utvecklas för att genomföra *QU.A.L.ITY*-kriterierna inom olika typer av koldioxidupptag. I detta steg kommer särskilda regler att anpassas efter egenskaperna hos de olika typerna av koldioxidupptag. Exempelvis kommer det i reglerna att erkännas att lösningar för kollagring i geologiska formationer ger starka garantier för permanens, samtidigt som sidovinsterna ökar för kolinlagrande jordbruk. Här jämförs två ”Quality”-alternativ i konsekvensbedömningen:

- Alternativ Q1: Certifieringssystemen utvecklar metoder i linje med EU:s *QU.A.L.ITY*-kriterier och lämnar in dem till den ansvariga myndigheten för erkännande.
- Alternativ Q2: Kommissionen utvecklar metoderna i nära samråd med en expertgrupp.

Slutsatsen av analysen är att alternativ Q2 har störst potential att garantera kvaliteten på koldioxidupptagen och göra dem mer jämförbara, samtidigt som det ger minimala administrativa kostnader för att utveckla eller godkänna metoder för certifieringssystem.

Det andra problemet är att många berörda parter inte litar på certifikat för koldioxidupptag eftersom certifikat kan komma till genom otillförlitliga certifieringsprocesser med dålig transparens, där verksamheter som inte ger verkliga klimat- och hållbarhetsfördelar ändå certifieras. För att lösa problemet bör certifieringssystemen införa transparenta och kraftfulla regler och förfaranden som minskar risken för att certifieringsprocessen missar när upptag har låg kvalitet, när koldioxidupptagsverksamheterna inte uppnår planerade upptag och när samma verksamhet certifieras två gånger eller samma certifikat används två gånger.

Det tredje problemet är att leverantörer av teknik för koldioxidupptag kan ha svårt att få tillgång till finansiering. Detta problem drivs på av att det finns en rad olika sätt att använda certifikat för koldioxidupptag (t.ex. offentlig finansiering, hållbarhetsrapportering för företag, miljömärkningar, frivilliga koldioxidmarknader osv.). För aktörer som vill få sin koldioxidupptagsverksamhet certifierad medför detta transaktionskostnader i form av t.ex. sökkostnader (den tid och det arbete som läggs på att förstå hur certifieringsförfarandena fungerar i ett visst system) och omställningskostnader (kostnaden för att försöka anskaffa andra kompletterande eller alternativa typer av finansiering, vilket sannolikt kommer att kräva att de ändrar sin verksamhet och tillhandahåller andra slags belägg och upplysningar).

För att lösa det andra och tredje problemet bör certifieringssystemen uppfylla harmoniserade certifieringskrav för att säkerställa transparens och bygga förtroende:

1. Systemförvaltning: Certifieringssystemen bör drivas på grundval av tillförlitliga och öppna förfaranden, t.ex. intern förvaltning och övervakning, hantering av klagomål och överklaganden, samråd med berörda parter, transparens och offentliggörande av information osv.).

2. Oberoende verifiering: Huruvida koldioxidupptaget uppfyller QU.A.L.ITY-kriterierna bör kontrolleras av externa revisorer.
3. Fullständigt offentliggörande: All information om certifierade koldioxidupptag bör vara allmänt tillgänglig och spårbar genom offentliga register.

I linje med dessa transparenskriterier fastställs ett förfarande för att erkänna certifieringssystem, och endast erkända certifieringssystem kan användas av aktörer (dvs. ägare av koldioxidupptagsverksamheter) för att visa att de uppfyller QU.A.L.ITY-kriterierna och de relevanta certifieringsmetoderna.

I konsekvensbedömningen jämförs här två styrningsalternativ avseende vem som skulle ansvara för att erkänna certifieringssystem: medlemsstaterna (alternativ G1) eller kommissionen (alternativ G2). I analysen dras slutsatsen att alternativ G2 medför bäst resultat när det gäller att garantera en stabil, enhetlig certifieringsprocess och främja den inre marknaden för certifiering av koldioxidupptag samt minska de offentliga myndigheternas administrativa kostnader.

Sammanfattningsvis föredras ett alternativ där kommissionen i) utvecklar certifieringsmetoder i samråd med experter och berörda parter och ii) harmoniserar genomförandet av certifieringsramen och QU.A.L.ITY-kriterierna genom erkända certifieringssystem.

I konsekvensbedömningen bedömde kommissionen vidare hur pass förenligt förslaget är med de mål som fastställs i den europeiska klimatlagen, enligt vad som föreskrivs i artikel 6.4 i denna klimatlag. Kommissionen konstaterade att kolinlagrande jordbruksmetoder kan bidra till det särskilda mål för 2030 som föreslås för LULUCF-sektorn i och med 55 %-paketet (– 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter), så att LULUCF-sektorns koldioxidupptag överskrider bidraget till det mål på – 55 % för hela ekonomin som fastställs i den europeiska klimatlagen (med ett tak på – 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter). I den europeiska klimatlagen finns också ett mål att unionen ska bli klimatneutral senast 2050 och uppnå negativa utsläpp därefter, men för att nå det målet behöver unionen bättre främja koldioxidupptagsverksamheter. I konsekvensbedömningen analyseras politiska alternativ för att bemöta de hinder som undergräver ändamålsenliga koldioxidupptagsverksamheter, men som inte bör avskräcka från åtgärder för att minska växthusgasutsläppen.

Nämnden för lagstiftningskontroll gav ett positivt yttrande över konsekvensbedömningen och lämnade en lista med rekommendationer för att förbättra rapporten, så att det kan påvisas bättre att det är bristen på en tillförlitlig certifieringsram som utgör det främsta hindret mot att utveckla koldioxidupptagsverksamheter samt mer transparent lägga fram alla politiska valmöjligheter beträffande metodik och styrning.

Följande aspekter införlivades därefter i den slutförda versionen av konsekvensbedömningen:

- I inledningen förtydligades ytterligare bakgrunden till initiativet (dvs. koldioxidupptagens roll i klimatneutralitetsmålet för 2050 och i det nuvarande politiska referensscenariot) och att initiativet är av frivillig karaktär.
- I problemdefinitionen har nya hänvisningar lagts till för att bekräfta de identifierade problemens existens och omfattning (gäller i synnerhet bristen på förtroende) och för att markera att internationell harmonisering av ramen är något viktigt i de berörda parternas åsikter.
- I avsnittet om mål klargjordes det att de fyra QU.A.L.ITY-kriterierna har gjorts centrala p.g.a. ett allmänt samförstånd om vad som utgör certifiering av hög kvalitet enligt de flesta befintliga certifieringsmetoder, och presentationen av kriterierna i det

avsnitt som beskriver de politiska alternativen innehåller nu fler argument från de särskilda bilagorna.

- För att ta hänsyn till ramens frivilliga karaktär har åtskilliga förtydliganden lagts till (exempelvis har målet om ”lika villkor” omformulerats till ”harmonisering”).
- I avsnittet om avfärdade politiska alternativ förklaras det nu bättre varför obligatorisk användning av certifieringsramen avfärdades.
- I avsnittet om bedömningen av konsekvenserna framhålls den frivilliga karaktären som en risk som skulle kunna göra initiativen mindre framgångsrika, och åtgärder för att dämpa den risken.
- I bedömningen av politiska alternativ identifieras bättre vilka hindren är för att utöka koldioxidupptagsverksamheterna, och det förklaras hur certifieringsramen ska bemöta dessa hinder. Här klargörs också osäkerheten i fråga om de kvalitativa förklaringarna om förväntade fördelar och kostnader.
- Avsnittet om principen ”en in och en ut” har flyttats från en bilaga till huvudtexten.
- Avsnittet om övervakning och utvärdering av initiativet innehåller mer utarbetade operativa mål.
- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt

4. BUDGETKONSEKVENSER

Betydande budgetkonsekvenser för unionen rör utarbetandet av icke-lagstiftningsakter och verksamheten i expertgruppen för avlägsnande av koldioxid.

I förslaget föreskrivs ett antal delegerade akter och genomförandeakter som ska utarbetas parallellt efter att den föreslagna förordningen trätt i kraft. Det blir framför allt nödvändigt att anta delegerade akter som fastställer certifieringsmetoderna för olika koldioxidupptagsverksamheter (t.ex. för permanent upptag, kolinlagrande jordbruk och produkter för lagring av koldioxid).

För att utarbeta dessa högtekniska icke-lagstiftningsakter kommer kommissionen att få assistans av en expertgrupp om koldioxidupptag. Gruppen kommer att innefatta ca 70 medlemmar och skulle kunna innefatta ett antal undergrupper, inbegripet ytterligare sakkunskap. Den kommer att drivas av kommissionen med hjälp av en extern underleverantör.

Budgetkonsekvenser för kommissionen är dessutom kopplade till processen med att erkänna de offentliga eller privata certifieringssystem som skulle ha ansvar för att genomföra certifieringsramen i en eller flera medlemsstater. Vidare väntas budgetkonsekvenser för de medlemsstater som tänker upprätta och driva ett nationellt certifieringssystem, med tillsyn av de oberoende certifieringsorganen och upprättande och drift av ett nationellt register.

Finansieringsöversikten visar de detaljerade budgetkonsekvenserna och de personalresurser och administrativa resurser som krävs enligt detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I enlighet med de riktlinjer för bättre lagstiftning som offentliggjordes i november 2021, särskilt verktyg 38, kommer kommissionen att utarbeta en genomförandestrategi när lagstiftningsförslaget har antagits av medlagstiftarna. Där presenteras de olika verktyg för främjande av efterlevnad som ska användas, och där ingår aspekter kring det digitala genomförandet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Bestämmelserna och strukturen i den föreslagna förordningen motsvarar initiativets mål att skapa en transparent och trovärdig certifieringsram för koldioxidupptag som har hög klimat- och miljömässig integritet, för att stödja fysiska och juridiska personer som är villiga att anstränga sig lite extra utöver att minska sina växthusgasutsläpp så mycket som möjligt, och få ner deras verksamheter till en hållbar nivå, inom ramen för den höjda klimatambition som fastställs i den europeiska gröna given och det mål för klimatneutralitet år 2050 som fastställs i den europeiska klimatlagen.

Huvudbestämmelserna i den föreslagna förordningen är följande:

Förordningens mål och omfattning definieras i artikel 1. Detta förslag är avsett att främja koldioxidupptag av hög kvalitet genom en frivillig unionsram för certifiering. I denna artikel definieras också förslagets allmänna struktur, som bygger på tre pelare: I den första fastställs de fyra kvalitetskriterierna, som när de alla sammantaget efterlevs gör koldioxidupptag behöriga för certifiering. I den andra pelaren bestäms huvudinslagen i verifierings- och certifieringsprocessen. I den tredje pelaren ges regler för hur de certifieringssystem fungerar som är ansvariga för att genomföra unionsramen för certifiering.

Artikel 2 innehåller den centrala terminologi som behövs för att fullgöra bestämmelserna i den föreslagna förordningen: i synnerhet definitionerna av koldioxidupptag och koldioxidupptagsverksamhet.

I artikel 3 identifieras de två villkoren för att koldioxidupptag ska vara behöriga enligt unionsramen för certifiering: för det första ska de härröra från koldioxidupptagsverksamheter som uppfyller kvalitetskriterier, för det andra ska de vara verifierade av ett oberoende certifieringsorgan.

Den första pelaren i den föreslagna förordningen definieras i artiklarna 4 till 8. I artikel 4 fastställs regler för kvantifieringen av nettovinsten av koldioxidupptag gentemot ett referensscenario, medan det i artiklarna 5, 6 och 7 fastställs kvalitetskriterier för koldioxidupptagsverksamheternas additionalitet, långsiktiga lagring och hållbarhet. I artikel 8 föreskrivs kommissionens befogenhet att anta delegerade akter, där det ska fastställas särskilt anpassade certifieringsmetoder för att bedöma efterlevnaden av kvalitetskriterierna. Bilaga I innehåller en förteckning över de inslag som ska ingå i dessa certifieringsmetoder.

Den andra pelaren i den föreslagna förordningen, angående certifiering av efterlevnad, fastställs i artiklarna 9 och 10.

I artikel 9 definieras huvudinslagen i certifieringsprocessen, som består av två steg. I ett inledande skede lämnar en aktör in utförlig information till ett certifieringsorgan om koldioxidupptagsverksamheten och hur den förväntas efterleva kvalitetskriterierna. Certifieringsorganet utför en revision för att verifiera aktörens påståenden, utfärdar en revisionsrapport för certifieringen och – om kvalitetskriterierna är uppfyllda – ett certifikat.

I ett andra skede utför certifieringsorganet en revision för omcertifiering, för att verifiera att koldioxidupptagsverksamheten har genomförts korrekt och i full överensstämmelse med kvalitetskriterierna, och utfärdar en revisionsrapport för omcertifiering och ett uppdaterat certifikat, som sedan är grund när certifieringssystemet utfärdar och registrerar de certifierade koldioxidupptagsenheterna. Bilaga II omfattar en förteckning över de uppgifter som ska ingå i certifikatet.

I artikel 10 fastställs minimivillkor som certifieringsorganen ska uppfylla för att säkerställa sin befogenhet att utföra certifieringsrevisionerna, sitt oberoende och sin opartiskhet. Där fastslås också en skyldighet för medlemsstaterna att ha tillsyn över certifieringsorganens verksamhet.

Den tredje pelaren för certifieringssystemen fastslås i artiklarna 11 till 14. Artikel 11 innehåller kravet på aktörerna att använda certifieringssystem, erkända av kommissionen, för att påvisa att de efterlever kvalitetskriterierna. I den artikeln fastläggs också ett antal krav för hur certifieringssystemen ska fungera, inklusive åtgärder för att säkerställa god styrning, transparens och offentlig ansvarighet.

I artikel 12 åläggs certifieringssystemen skyldigheten att inrätta och upprätthålla offentliga register för bevis på koldioxidupptagsverksamheter och koldioxidupptagsenheter. Det är mycket viktigt att automatiserade system används i registren och att de är driftskompatibla, för att förebygga bedrägerier och undvika dubbelräkning.

Artikel 13 utgör den rättsliga grunden för erkännandet av certifieringssystem genom kommissionens beslut, och i artikel 14 föreskrivs rapporteringskrav för certifieringssystemen.

Artikel 18 föreskriver en översyn av förordningen: första gången tre år efter att den träder i kraft och senast i slutet av 2028, och därefter med jämna mellanrum efter varje översyn som utförs enligt Parisavtalet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om inrättande av en unionsram för certifiering av koldioxidupptag**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁰,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande²¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring²² (*Parisavtalet*) har det internationella samfundet enats om att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå och att fortsätta insatserna för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. Unionen och dess medlemsstater är parter i Parisavtalet och är starkt engagerade i att genomföra det genom att minska utsläppen av växthusgaser och öka koldioxidupptaget.
- (2) Globalt sett pekar FN:s klimatpanel (IPCC) i sin senaste rapport²³ på att det nu är mindre sannolikt att vi kan begränsa den globala uppvärmningen till under 1,5 °C såvida det inte sker snabba och omfattande minskningar av de globala växthusgasutsläppen under de kommande årtiondena. Det står också tydligt i IPCC:s rapport att koldioxidupptag oundvikligen krävs för att motverka restutsläpp som är svåra att minska, om det ska gå att uppnå nettonollutsläpp av koldioxid eller växthusgaser. Detta kommer att kräva att storskaligt stödja hållbara verksamheter för att avlägsna koldioxid från atmosfären och på ett hållbart sätt förvara koldioxid i geologiska reservoarer, i ekosystem på land och i haven eller i produkter. I dagsläget är unionen inte på väg att åstadkomma de koldioxidupptag som krävs: koldioxidupptaget i de markbundna ekosystemen har minskat på senare år och det sker för närvarande inget betydande koldioxidupptag inom industrin i unionen.

²⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

²¹ EUT C [...], [...], s. [...].

²² Godkänt genom rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

²³ IPCC:s arbetsgrupp III (2022), teknisk sammanfattning. *Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change*. Sjätte utvärderingsrapporten (länk).

- (3) Denna förordning syftar till att utveckla en frivillig unionsram för certifiering av koldioxidupptag, med avsikten att ge incitament för koldioxidupptag av hög kvalitet, med full respekt för den biologiska mångfalden och målen om nollförorening. Den är ett verktyg för att unionen ska uppnå sina mål enligt Parisavtalet, i synnerhet det mål om gemensam klimatneutralitet till år 2050 som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119²⁴. Unionen har också förbundit sig till negativa utsläpp efter 2050. Ett viktigt instrument för att förbättra koldioxidupptaget i markbundna ekosystem är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841²⁵, som för närvarande håller på att granskas. Målet med granskningen är att sätta ett mål för unionens nettoupptag på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter senast 2030, och att tilldela mål till respektive medlemsstat.
- (4) Unionsramen för certifiering blir till stöd för utvecklingen av koldioxidupptagsverksamheter i unionen som leder till otvetydig nettovinst av koldioxidupptag, samtidigt som grönmålning undviks. När det gäller kolinlagrande jordbruk bör en sådan certifieringsram också uppmuntra till koldioxidupptagsverksamheter som genererar sidovinster för den biologiska mångfalden, så att man uppfyller de mål för naturrestaurering som fastställs i unionslagen om naturrestaurering. Unionsramen för certifiering blir central för att uppfylla de unionsmål för begränsning av klimatförändringarna som sätts i internationella avtal och i unionslagstiftningen.
- (5) För att stödja aktörer som är villiga att anstränga sig ytterligare för att öka koldioxidupptaget på ett hållbart sätt, bör det i unionsramen för certifiering tas hänsyn till de olika typerna av koldioxidupptagsverksamheter, deras särdrag och tillhörande miljöpåverkan. Därför bör det i denna förordning ges tydliga definitioner av koldioxidupptag, koldioxidupptagsverksamheter och andra inslag i unionsramen för certifiering.
- (6) I denna förordning bör det fastställas krav för när koldioxidupptag bör vara behöriga för certifiering enligt unionsramen för certifiering. Därför bör koldioxidupptag kvantifieras på ett korrekt och stabilt sätt, och de bör endast härröra från koldioxidupptagsverksamheter som ger upphov till nettovinst av koldioxidupptag, som uppvisar additionalitet, som syftar till att säkerställa långsiktig lagring av koldioxid och som har neutral inverkan på eller sidovinster för hållbarhetsmålen. Koldioxidupptag bör dessutom underställas revision av oberoende tredje part för att säkerställa att certifieringsprocessen är trovärdig och tillförlitlig. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG²⁶ finns det obligatoriska unionsregler för prissättning av koldioxid fastställda, som reglerar behandlingen av utsläpp från verksamheter som omfattas av detta direktiv. Förordningen bör inte påverka direktiv 2003/87/EG, förutom när det gäller certifiering av upptag av utsläpp

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europsk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

från hållbar biomassa som har en emissionsfaktor på noll i enlighet med bilaga IV till detta direktiv.

- (7) En koldioxidupptagsverksamhet bör resultera i en nettovinst av koldioxidupptag som visar att den ger positiv klimatpåverkan. Nettovinsten av koldioxidupptag bör beräknas enligt två steg. Först bör aktörerna kvantifiera den mängd additionella koldioxidupptag som härrör från en koldioxidupptagsverksamhet jämfört med ett referensscenario. Ett standardiserat referensscenario som återspeglar standardprestandan för jämförbara verksamheter med liknande sociala, ekonomiska, miljömässiga och tekniska omständigheter och geografiska lägen bör vara att föredra, eftersom det säkerställer objektivitet, minimerar efterlevnadskostnaderna och andra förvaltningskostnader samt positivt erkänner insatserna från pionjärer som redan ägnat sig åt koldioxidupptagsverksamheter. När det gäller kolinlagrande jordbruk bör användning av tillgänglig digital teknik främjas, däribland elektroniska databaser och geografiska informationssystem, fjärranalys, artificiell intelligens och maskininlärning samt elektroniska kartor, för att minska kostnaderna för att fastställa referensscenarier och övervaka koldioxidupptagsverksamheter. När det inte är möjligt att sätta ett sådant standardiserat referensscenario kan emellertid ett projektspecifikt referensscenario baserat på aktörens individuella prestanda användas. För att återspegla den sociala, ekonomiska, miljömässiga och tekniska utvecklingen och uppmuntra till ambition över tid i enlighet med Parisavtalet, bör referensscenarierna uppdateras regelbundet.
- (8) Det andra steget vid kvantifiering av nettovinsten av koldioxidupptag bör bestå i att man subtraherar varje ökning av växthusgasutsläpp i samband med att koldioxidupptagsverksamheten genomförs. Till de relevanta växthusgasutsläpp som bör tas i beaktande hör direkta utsläpp, t.ex. de som uppkommer genom användning av mer gödningsmedel, bränsle eller energi, eller indirekta utsläpp, t.ex. de som uppkommer genom förändrad markanvändning med påföljande risker för livsmedelstryggheten p.g.a. omflyttning inom jordbruksproduktionen. En minskning av växthusgasutsläppen till följd av att koldioxidupptagsverksamheten genomförs bör inte tas i beaktande när man kvantifierar nettovinsten av koldioxidupptag, men bör beaktas som en sidovinst för hållbarhetsmålet att begränsa klimatförändringarna. genom att de rapporteras i certifikaten kan minskningar av växthusgasutsläpp (som de andra sidovinsterna för hållbarheten) höja värdet på de certifierade koldioxidupptagen.
- (9) En koldioxidupptagsverksamhet ger en nettovinst av koldioxidupptag när koldioxidupptagen ovanför referensscenariot uppväger varje ökning av växthusgasutsläpp som genomförandet av koldioxidupptagsverksamheten orsakar. I händelse av verksamheter som ger permanent koldioxidlagring genom att koldioxid injiceras under jord, bör exempelvis mängden permanent lagrad koldioxid uppväga de energirelaterade växthusgasutsläppen från industriprocessen. När det gäller kolinlagrande jordbruk bör den koldioxid som tas upp genom en beskogningsverksamhet eller den koldioxid som hålls kvar i marken genom restaurering av torvmarker uppväga utsläppen från de maskiner som används för att utföra koldioxidupptagsverksamheten eller de indirekta utsläpp genom förändrad markanvändning som kan orsakas av koldioxidläckage.
- (10) Koldioxidupptag bör kvantifieras på ett relevant, exakt, fullständigt, konsekvent och jämförbart sätt. Osäkerheter i kvantifieringen bör vederbörligen rapporteras och redovisas för att minska risken för överskattning av den mängd koldioxid som avlägsnas ur atmosfären. Koldioxidupptag som härrör från kolinlagrande jordbruk bör kvantifieras mycket noggrant för att säkerställa högsta kvalitet och minimera osäkerhetsmomenten. För att ge incitament till synergier mellan unionens mål för

klimat och mål för biologisk mångfald behövs det dessutom krav på skärpt övervakning av mark, så att man lättare skyddar naturbaserade koldioxidupptag och gör dem mer motståndskraftiga i hela unionen. Övervakningen och rapporteringen av utsläpp och upptag behöver nog återspegla dessa metoder och på bästa sätt utnyttja den avancerade teknik som finns tillgänglig i unionsprogrammen, t.ex. Copernicus, fullt ut utnyttja redan befintliga verktyg och säkerställa konsekvens med de nationella inventeringarna av växthusgaser.

- (11) För att säkerställa att unionsramen för certifiering leder incitamenten i riktning mot koldioxidupptag som går längre än standardpraxis, bör koldioxidupptagsverksamheter vara additionella. Dessa verksamheter bör alltså gå längre än lagstadgade krav, dvs. aktörer bör utföra sådana verksamheter som de inte redan är ålagda genom tillämplig lagstiftning. Dessutom bör koldioxidupptagsverksamheter äga rum p.g.a. certifieringens incitamentseffekt. En sådan effekt föreligger när de incitament som skapas genom de potentiella intäkterna till följd av certifieringen förändrar aktörernas beteende på ett sådant sätt att de ägnar sig åt den additionella koldioxidupptagsverksamheten för att uppnå additionella koldioxidupptag.
- (12) Ett standardiserat referensscenario bör återspegla de lagstiftnings- och marknadsförhållanden där koldioxidupptagsverksamheten äger rum. Om en koldioxidupptagsverksamhet åläggs aktörerna genom tillämplig lagstiftning, eller om den inte behöver några incitament för att äga rum, kommer dess prestanda att återspeglas i referensscenariot. Av den anledningen bör en koldioxidupptagsverksamhet med koldioxidupptag som går utöver ett sådant referensscenario antas vara additionell. När ett standardiserat referensscenario används bör det alltså göra det enklare för aktörerna att påvisa additionalitet. Därmed bör det minska den administrativa bördan i certifieringsprocessen, något som är särskilt viktigt för småskaliga markförvaltare.
- (13) Atmosfärisk och biogen koldioxid som avskiljs och lagras genom en koldioxidupptagsverksamhet riskerar att släppas tillbaka ut i atmosfären igen (t.ex. reversering) av naturliga och antropogena orsaker. Aktörerna bör därför vidta alla relevanta förebyggande åtgärder för att begränsa dessa risker och vederbörligen övervaka så att koldioxid fortsätter lagras under den övervakningsperiod som är fastställd för den aktuella koldioxidupptagsverksamheten. Hur länge de certifierade koldioxidupptagen ska vara giltiga bör bero på hur länge lagringen förväntas vara och på de olika riskerna för reversering vid varje given koldioxidupptagsverksamhet. Verksamheter där koldioxid lagras i geologiska formationer ger tillräcklig visshet om en mycket lång varaktighetstid på åtskilliga århundraden för den lagrade koldioxiden, och kan anses ge permanent lagring av koldioxid. Kolinlagrande jordbruk eller koldioxidlagring i produkter är mer utsatta för risken att koldioxid frivilligt eller ofrivilligt släpps ut i atmosfären. För att räkna med den risken bör giltigheten för certifierade koldioxidupptag från kolinlagrande jordbruk och koldioxidlagring i produkter underställas ett utgångsdatum som stämmer överens med slutet på den relevanta övervakningsperioden. Därefter bör det förutsättas att koldioxiden släpps ut i atmosfären, såvida inte den ekonomiska aktören bevisar att koldioxidlagringen upprätthålls genom oavbruten övervakning.
- (14) Utöver de åtgärder som vidtas för att minimera risken att koldioxid släpps ut i atmosfären under övervakningsperioden, bör det införas lämpliga ansvarsmekanismer för att behandla fall av reversering. Sådana mekanismer skulle t.ex. kunna innefatta diskontering av koldioxidupptagsenheter, kollektiva buffertar eller konton för koldioxidupptagsenheter samt mekanismer för förskottsförsäkringar. Eftersom

ansvarsmekanismer beträffande geologisk lagring och koldioxidläckage samt relevanta korrigerande åtgärder redan har fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och direktiv 2009/31/EG²⁷, bör det vara dessa ansvarsmekanismer och korrigerande åtgärder som gäller, för att undvika överlappande lagstiftning.

(15) Koldioxidupptagsverksamheter har stark potential att ge hållbarhetslösningar som alla vinner på, även om kompromisser inte kan uteslutas. Det är därför lämpligt att fastställa minimikrav på hållbarhet för att säkerställa att koldioxidupptagsverksamheterna har en neutral inverkan eller genererar sidovinster för hållbarhetsmålen om begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi och förebyggande och begränsning av föroreningar. Dessa hållbarhetskrav bör, efter vad som är lämpligt och med hänsyn till lokala förhållanden, bygga på de tekniska granskningskriterierna för principen om att inte orsaka betydande skada med avseende på skogsbruksverksamhet och underjordisk permanent lagring av koldioxid, kriterier som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2139²⁸, och på de hållbarhetskriterier för råvaror från biomassa från skogsbruk och jordbruk som fastställs i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001²⁹. Metoder som har skadlig inverkan på den biologiska mångfalden, t.ex. skogsmonokulturer, bör inte vara berättigade till certifiering.

- (16) Jordbruksmetoder som avlägsnar koldioxid från atmosfären bidrar till klimatneutralitetsmålet och bör belönas, antingen genom den gemensamma jordbrukspolitiken eller genom andra offentliga eller privata initiativ. I synnerhet bör i denna förordning hänsyn tas till sådana jordbruksmetoder som avses i meddelandet om hållbara kretslopp för kol³⁰.
- (17) Aktörer eller aktörsgrupper kan rapportera sidovinster som bidrar till hållbarhetsmålen utöver minimikraven för hållbarhet. Därför bör deras rapportering stämma överens med de certifieringsmetoder, anpassade efter de olika koldioxidupptagsverksamheterna, som kommissionen har utarbetat. Certifieringsmetoderna bör i möjligaste mån ge incitament till att generera sidovinster för den biologiska mångfalden som går längre än minimikraven för hållbarhet. Dessa additionella sidovinster gör att de certifierade koldioxidupptagen får ett högre ekonomiskt värde och leder till högre intäkter för aktörerna. Med detta i åtanke är det lämpligt att kommissionen prioriterar att utarbeta anpassade certifieringsmetoder för kolinlagrande jordbruk som ger betydande sidovinster för den biologiska mångfalden.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

²⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2139 av den 4 juni 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom fastställande av tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna och för att avgöra om den ekonomiska verksamheten inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen (EUT L 442, 9.12.2021, s. 1).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

³⁰ Meddelande från kommissionen, *Hållbara kretslopp för kol*, COM(2021) 800 final.

- (18) Det är lämpligt att utarbeta detaljerade certifieringsmetoder för de olika koldioxidupptagsverksamheterna för att på ett standardiserat, verifierbart och jämförbart sätt tillämpa de kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning. Dessa metoder bör säkerställa en stabil och transparent certifiering av den nettovinst av koldioxidupptag som genereras genom koldioxidupptagsverksamheten, samtidigt som de undviker oproportionerliga administrativa bördor för aktörer eller aktörsgrupper, i synnerhet för små jordbrukare och skogsägare. Kommissionen bör därför ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter där det fastställs detaljerade certifieringsmetoder för de olika koldioxidupptagsverksamheterna. Dessa metoder bör utarbetas i nära samråd med expertgruppen om koldioxidupptag och alla andra intresserade aktörer. De behöver vara grundade på den bästa tillgängliga vetenskapliga bevisningen, bygga på befintliga offentliga och privata system och metoder för certifiering av koldioxidupptag, samt ta hänsyn till alla relevanta standarder och regler som antagits nationellt och på unionsnivå.
- (19) För att säkerställa en trovärdig och tillförlitlig certifieringsprocess bör koldioxidupptagsverksamheter genomgå revision av oberoende tredje part. I synnerhet bör koldioxidupptagsverksamheter innan de genomförs genomgå en inledande certifieringsrevision, där det verifieras att de efterlever de kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning, inklusive korrekt kvantifiering av den förväntade nettovinsten av koldioxidupptag. Koldioxidupptagsverksamheter bör också genomgå regelbundna omcertifieringsrevisioner för att verifiera efterlevnaden för koldioxidupptag från verksamheten. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta genomförandeakter för att där fastställa strukturen på och innehållet i beskrivningen av koldioxidupptagsverksamheten samt revisionsrapporterna vid certifiering och omcertifiering.
- (20) För att kostnadseffektivt införa begränsningsåtgärder och för att markförvaltarna ska satsa på kolinlagrande jordbruk behöver de bättre kunskap, verktyg och metoder som gör det lättare att bedöma och optimera koldioxidupptagen. Detta är särskilt relevant för unionens små jordbrukare eller skogsägare som ofta saknar den kunskap och expertis som krävs för att genomföra koldioxidupptagsverksamheter och uppfylla de kvalitetskriterier och tillhörande certifieringsmetoder som krävs. Därför är det lämpligt att kräva att producentorganisationerna gör det lättare att tillhandahålla relevanta rådgivningstjänster genom teknisk rådgivning till sina medlemmar. Genom den gemensamma jordbrukspolitiken och nationellt statligt stöd kan det ges ekonomiskt stöd för att tillhandahålla rådgivningstjänster, kunskapsutbyte, utbildning, informationsinsatser eller interaktiva innovationsprojekt med jordbrukare och skogsägare.
- (21) Det är lämpligt att certifikaten för koldioxidupptag ligger till grund för olika slutanvändningar, t.ex. sammanställning av inventeringar av växthusgaser nationellt och på bolagsnivå, även med hänsyn till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841³¹, bevis på klimatrelaterade och andra miljörelaterade påståenden från företag (även om biologisk mångfald) eller utbyte av verifierade koldioxidupptagsenheter genom marknader för frivillig koldioxidkompensation.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

Därför bör certifikatet innehålla exakt och transparent information om koldioxidupptagsverksamheten, däribland det totala upptag och den nettovinst av koldioxidupptag som överensstämmer med de kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta delegerade akter för att ytterligare specificera eller ändra bilaga II, som omfattar en förteckning över de uppgifter som ska finnas i certifikaten.

- (22) För att säkerställa en exakt, stabil och transparent verifiering bör de certifieringsorgan som ansvarar för att utföra certifieringen av koldioxidupptagsverksamheterna ha den befogenhet och kompetens som krävs, och bör vara ackrediterade av nationella ackrediteringsmyndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 765/2008³². För att undvika eventuella intressekonflikter bör certifieringsorganen också vara fullständigt oberoende av den aktör som utför koldioxidupptagsverksamheten som ska certifieras. Dessutom bör medlemsstaterna bidra till att säkerställa ett korrekt genomförande av certifieringsprocessen genom att övervaka verksamheten hos certifieringsorgan som är ackrediterade av de nationella ackrediteringsmyndigheterna och genom att informera certifieringssystemen om relevanta upptäckta fall av bristande överensstämmelse.
- (23) Certifieringssystem bör användas av aktörer för att påvisa efterlevnad av denna förordning. Därför bör certifieringssystemen fungera på grundval av tillförlitliga och transparenta regler och förfaranden, och bör säkerställa exakthet, tillförlitlighet, integritet och oavvislighet beträffande ursprung, samt skydd mot bedrägeri med information och de uppgifter som aktörerna lämnar in. Systemen bör säkerställa att de verifierade koldioxidupptagsenheterna redovisas korrekt, främst genom att undvika dubbelräkning. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta genomförandeakter, innefattande lämpliga standarder för tillförlitlighet, transparens, redovisning och oberoende revision som ska tillämpas i certifieringssystemen, för att säkerställa den rättsliga förutsebarhet som behövs angående de regler som gäller för aktörer och certifieringssystem. För att säkerställa en kostnadseffektiv certifieringsprocess bör dessa tekniska harmoniserade regler för certifiering även ha målet att minska den onödiga administrativa bördan för aktörer, eller aktörsgrupper, och i synnerhet för små och medelstora företag, däribland små jordbrukare och skogsägare.
- (24) För att säkerställa en tillförlitlig och harmoniserad kontroll av certifieringen bör kommissionen kunna anta beslut om att erkänna certifieringssystem som uppfyller kraven i denna förordning, däribland med avseende på teknisk kompetens, tillförlitlighet, transparens och oberoende revision. Sådana beslut om erkännande bör vara tidsbegränsade. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta genomförandeakter om innehållet i och processerna för unionserkännande av certifieringssystem.
- (25) Bestämmelserna i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor³³ (Århuskonventionen), särskilt

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

³³ Rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (EUT L 124, 17.5.2005, s. 1).

bestämmelserna om allmänhetens deltagande och tillgång till rättslig prövning, fortsätter att gälla i tillämpliga fall.

- (26) Certifieringssystemen bör upprätta och upprätthålla driftskompatibla offentliga register för att säkerställa att certifikaten för koldioxidupptag är transparenta och fullständigt spårbara, och för att undvika risken för bedrägeri och dubbelräkning. Bedrägeri kan föreligga om fler än ett certifikat utfärdas för samma koldioxidupptagsverksamhet, eftersom aktiviteten har registrerats under två olika certifieringssystem eller har registrerats två gånger under samma system. Vidare kan bedrägeri föreligga när samma certifikat används flera gånger för att göra samma påstående på grundval av en koldioxidupptagsverksamhet eller en koldioxidupptagsenhet. De dokument som certifieringsprocessen för koldioxidupptag resulterar i, däribland sammanfattningar av revisionsrapporter för certifiering och omcertifiering, certifikaten och de uppdaterade certifikaten, bör lagras i registren och göras tillgängliga där i elektronisk form. I registren bör också de certifierade koldioxidupptagsenheter dokumenteras som uppfyller unionens kvalitetskriterier. För att säkerställa lika villkor inom den inre marknaden bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandebestämmelser där det sätts standarder och tekniska regler för dessa registers funktion och driftskompatibilitet.
- (27) Certifieringssystem har stor betydelse för att tillhandahålla bevis för att kvalitetskriterierna för koldioxidupptag efterlevs. Det är därför lämpligt att kommissionen kräver regelbunden rapportering från certifieringssystemen om deras verksamhet. Sådana rapporter bör offentliggöras, i sin helhet eller där så är lämpligt i ett aggregerat format, för att öka transparensen och förbättra kommissionens tillsyn. Vidare skulle en sådan rapportering tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att kunna rapportera om hur certifieringssystemen fungerar i syfte att kunna peka på bästa praxis och vid behov lägga fram ett förslag om hur denna bästa praxis bör främjas ytterligare. För att säkerställa jämförbar och konsekvent rapportering bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandakter där man fastställer de tekniska uppgifterna för innehållet och formatet i de rapporter som ska utarbetas i certifieringssystemen.
- (28) För att aktörerna ska kunna tillämpa de kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning på ett standardiserat och kostnadseffektivt sätt, och samtidigt ta hänsyn till särdragen i de olika koldioxidupptagsverksamheterna, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen så att den kan komplettera denna förordning genom att fastställa detaljerade certifieringsmetoder för olika typer av koldioxidupptagsverksamheter. Kommissionen bör också kunna ändra bilaga II med förteckningen över de uppgifter som minst ska ingå i certifikaten. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³⁴. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

³⁴ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (29) De genomförandebefogenheter som kommissionen tilldelats bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁵. För att utöva de befogenheter som fastställs i denna förordning bör kommissionen i sina uppgifter enligt denna förordning få assistans av en klimatförändringskommitté som inrättats enligt artikel 44.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999³⁶.
- (30) Kommissionen bör granska genomförandet av denna förordning tre år efter att den trätt i kraft, och därefter senast sex månader efter den globala översyn som överenskommits i artikel 14 i Parisavtalet. I dessa granskningar bör hänsyn tas till den relevanta utvecklingen gällande unionslagstiftning, tekniska och vetenskapliga framsteg, marknadsutvecklingen på området koldioxidupptag och livsmedelstrygghet inklusive livsmedelstillgänglighet och överkomliga livsmedelspriser, och granskningarna bör vara genomsytrade av resultaten av den globala översynen i Parisavtalet.
- (31) Målen med denna förordning, alltså att främja koldioxidupptag av hög kvalitet och samtidigt minimera risken för grönmålning, kan inte i tillräckligt hög grad uppnås av medlemsstaterna själva, och med anledning av den föreslagna åtgärdens omfattning och effekter kan målen i fråga lättare uppnås på unionsnivå. Därför kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Målet med denna förordning är att främja koldioxidupptag bland aktörer och aktörsgrupper. För detta ändamål inrättas det genom denna förordning en frivillig unionsram för certifiering av koldioxidupptag, genom att det fastställs
 - a) kvalitetskriterier för koldioxidupptagsverksamheter som äger rum i unionen,
 - b) regler för verifiering och certifiering av koldioxidupptag,
 - c) regler för hur certifieringssystemen ska fungera och hur de ska erkännas av kommissionen.
2. Denna frivilliga unionsram för certifiering av koldioxidupptag gäller inte för utsläpp som omfattas av direktiv 2003/87/EG, med undantag för lagring av koldioxidutsläpp

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energunionen och klimatåtgärder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentet och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU, rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

från hållbar biomassa med en emissionsfaktor på noll i enlighet med bilaga IV till det direktivet.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *koldioxidupptag*: antingen lagring av atmosfärisk eller biogen koldioxid i geologiska kolpooler, biogena kolpooler, långvariga produkter och material samt den marina miljön, eller minskning av koldioxidavgivningen från en biogen kolpool till atmosfären.
- b) *koldioxidupptagsverksamhet*: en eller flera metoder eller processer som utförs av en aktör och leder till permanent lagring av koldioxid, förbättrar koldioxidavskiljningen i en biogen kolpool, minskar avgivningen av koldioxid från en biogen kolpool till atmosfären eller lagrar atmosfärisk eller biogen koldioxid i långvariga produkter eller material.
- c) *biogen kolpool*: biomassa ovan jord, biomassa under jord, förna, död ved och organiskt kol i mark enligt vad som fastställs i punkt a–e i del B i bilaga I till förordning 2018/841.
- d) *aktör*: varje juridisk eller fysisk person som driver eller kontrollerar en koldioxidupptagsverksamhet, eller som har fått avgörande ekonomisk makt över verksamhetens tekniska funktion delegerad till sig.
- e) *aktörsgrupp*: en rättslig enhet som företräder flera aktörer och har ansvar för att säkerställa att dessa aktörer efterlever denna förordning.
- f) *övervakningsperiod*: en period, vars längd avgörs i enlighet med typen av koldioxidupptagsverksamhet, under vilken lagringen av koldioxid övervakas av aktören.
- g) *permanent koldioxidlagring*: en koldioxidupptagsverksamhet där atmosfäriskt eller biogent kol, under normala omständigheter och med lämpliga hanteringsmetoder, lagras i flera århundraden, inbegripet bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid och avskiljning och lagring av atmosfärisk koldioxid.
- h) *kolinlagrande jordbruk*: en koldioxidupptagsverksamhet kopplad till markförvaltning som leder till ökad koldioxidbindning i levande biomassa, döda organiska ämnen och mark genom att öka avskiljningen av koldioxid och/eller minska utsläppen av koldioxid till atmosfären.
- i) *koldioxidlagring i produkter*: en koldioxidupptagsverksamhet där atmosfärisk och biogen koldioxid lagras i långvariga produkter eller material.
- j) *certifieringsorgan*: ett oberoende, ackrediterat eller erkänt organ för bedömning av överensstämmelse som har ingått ett avtal med ett certifieringssystem för att utföra certifieringsrevisioner och utfärda certifikat.
- k) *certifieringssystem*: ett system, förvaltad av en privat eller offentlig organisation, som kontrollerar certifieringen av aktörers eller aktörsgruppers efterlevnad av denna förordning.
- l) *certifieringsrevision*: en revision utförd av ett certifieringsorgan.

- m) *omcertifieringsrevision*: en revision utförd under processen med att förnya ett certifikat utfärdat av ett certifieringsorgan.
- n) *certifikat*: en försäkran om överensstämmelse, utfärdad av certifieringsorganet, som intygar att koldioxidupptagsverksamheten efterlever denna förordning.
- o) *koldioxidupptagsenhet*: ett ton certifierad nettovinst av koldioxidupptag från en koldioxidupptagsverksamhet som är registrerad i ett certifieringssystem.

Artikel 3

Behörighet för certifiering

Koldioxidupptag ska vara behöriga för certifiering enligt denna förordning när de uppfyller båda följande villkor:

- a) De härrör från en koldioxidupptagsverksamhet som efterlever de kvalitetskriterier som anges i artiklarna 4–7.
- b) De är oberoende verifierade i enlighet med artikel 9.

Kapitel 2 KVALITETSKRITERIER

Artikel 4

Kvantifiering

1. En koldioxidupptagsverksamhet ska ge en nettovinst av koldioxidupptag, vilken ska kvantifieras med följande formel:

$$\text{Nettovinst av koldioxidupptag} = CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{increase}} > 0$$

där

- a) CR_{baseline} är koldioxidupptagen enligt referenssenariot,
 - b) CR_{total} är verksamhetens totala koldioxidupptag,
 - c) GHG_{increase} är den ökning av direkta och indirekta växthusgasutsläpp, utöver utsläpp från biogena kolpooler i kolinlagrande jordbruk, som beror på genomförandet av koldioxidupptagsverksamheten.
2. I kolinlagrande jordbruk ska CR_{baseline} och CR_{total} uppfattas som nettoupptag eller nettoutsläpp av växthusgaser i enlighet med de redovisningsregler som föreskrivs i förordning (EU) 2018/841.
 3. De antal som avses i punkt 1 a, b och c ska betecknas med ett minustecken (–) om de är nettoupptag av växthusgaser och med ett plustecken (+) om de är nettoutsläpp av växthusgaser; de ska uttryckas i ton koldioxidekvivalenter.
 4. Koldioxidupptag bör kvantifieras på ett relevant, exakt, fullständigt, konsekvent, jämförbart och transparent sätt.
 5. Referenssenariot ska motsvara standardprestandan för koldioxidupptag hos jämförbara verksamheter med liknande sociala, ekonomiska, miljömässiga och tekniska omständigheter och ta hänsyn till den geografiska kontexten.
 6. Genom undantag från punkt 5 får referenssenariot, om det är vederbörligen motiverat, bygga på den verksamhetens individuella prestanda för koldioxidupptag.

7. Referensscenariot ska uppdateras regelbundet.
8. Vid kvantifieringen av koldioxidupptagen ska osäkerheter räknas med, i enlighet med erkända statistiska metoder.
9. Till stöd för kvantifieringen av koldioxidupptag från kolinlagrande jordbruk ska aktören eller aktörsgruppen samla uppgifter om koldioxidupptag och växthusgasutsläpp på ett sätt som är förenligt med nationella växthusgasinventeringar enligt förordning (EU) 2018/841 och del 3 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 5

Additionalitet

1. En koldioxidupptagsverksamhet ska vara additionell. För detta ändamål ska koldioxidupptagsverksamheten uppfylla båda följande kriterier:
 - a) Den går utöver lagstadgade krav på unionsnivå och nationell nivå.
 - b) Den äger rum p.g.a. den incitamentseffekt som certifieringen ger.
2. När referensscenariot fastställs i enlighet med artikel 4.5 anses additionalitet så som avses i punkt 1 vara uppfylld. När referensscenariot fastställs i enlighet med artikel 4.6 ska additionalitet så som avses i punkt 1 a och b påvisas genom särskilda tester.

Artikel 6

Långsiktig lagring

1. Aktörer och aktörsgrupper ska påvisa att koldioxidupptagsverksamheter har som syfte att säkerställa långsiktig lagring av koldioxid.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska aktörer och aktörsgrupper uppfylla båda följande kriterier:
 - a) De ska övervaka och begränsa alla risker för frisläppning av den lagrade koldioxiden som inträffar under övervakningsperioden.
 - b) De ska vara underställda lämpliga ansvarsmekanismer för att gripa sig an varje frisläppning av den lagrade koldioxiden som inträffar under övervakningsperioden.
3. För kolinlagrande jordbruk och koldioxidlagring i produkter ska den koldioxid som lagras genom en koldioxidupptagsverksamhet anses vara frisläppt i atmosfären vid övervakningsperiodens slut.

Artikel 7

Hållbarhet

1. En koldioxidupptagsverksamhet ska ha neutral inverkan på eller generera sidovinster för samtliga följande hållbarhetsmål:
 - a) Begränsning av klimatförändringarna utöver den nettovinst av koldioxidupptag som avses i artikel 4.1.
 - b) Anpassning till klimatförändringarna.
 - c) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
 - d) Omställning till en cirkulär ekonomi.

- e) Förebyggande och begränsning av miljöföroreningar.
 - f) Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska en koldioxidupptagsverksamhet efterleva de minimikrav för hållbarhet som föreskrivs i certifieringsmetoderna som fastställs i de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 8.
 3. När en aktör eller aktörsgrupp rapporterar sidovinster som bidrar till de hållbarhetsmål som avses i punkt 1, utöver de minimikrav för hållbarhet som avses i punkt 2, ska de efterleva de certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som avses i artikel 8. Certifieringsmetoderna ska i mesta möjliga mån ge incitament till att generera sidovinster som går utöver minimikraven för hållbarhet, i synnerhet för det mål som avses i punkt 1 f.

Artikel 8

Certifieringsmetoder

1. Aktörer och aktörsgrupper ska tillämpa de relevanta certifieringsmetoderna för att efterleva de kriterier som fastställs i artiklarna 4–7.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att fastställa de tekniska certifieringsmetoder som avses i punkt 1 för verksamheter kopplade till permanent koldioxidlagring, kolinlagrande jordbruk och koldioxidlagring i produkter. Dessa certifieringsmetoder ska som minst innehålla de inslag som fastställs i bilaga I.
3. Vid utarbetandet av de delegerade akterna ska kommissionen ta hänsyn till följande aspekter:
 - a) Målen att säkerställa att koldioxidupptagen är stabila och erkänna skyddet och återställandet av ekosystem.
 - b) Målet att minimera den administrativa bördan för aktörerna, i synnerhet för småskaliga aktörer inom kolinlagrande jordbruk.
 - c) Relevant unionsrätt och nationell rätt.
 - d) Relevanta certifieringsmetoder och standarder på unionsnivå och internationell nivå.

Kapitel 3 CERTIFIERING

Artikel 9

Certifiering av efterlevnad

1. För att ansöka om certifiering av efterlevnad av denna förordning ska en aktör eller aktörsgrupp skicka in en ansökan till ett certifieringssystem. När denna ansökan tagits emot ska aktören eller aktörsgruppen till ett certifieringsorgan lämna in en utförlig beskrivning av koldioxidupptagsverksamheten, inbegripet den certifieringsmetod som tillämpas för att bedöma efterlevnad av artiklarna 4–7, de förväntade totala koldioxidupptagen och nettovinsten av koldioxidupptag. Aktörsgrupper ska också specificera på vilket sätt det tillhandahålls

rådgivningstjänster om koldioxidupptagsverksamheter, i synnerhet till småskaliga aktörer inom kolinlagrande jordbruk.

2. Certifieringsorganet ska utföra en certifieringsrevision för att verifiera den information som lämnas in i enlighet med punkt 1 och för att bekräfta att koldioxidupptagsverksamheten efterlever artiklarna 4–7. Som följd av denna certifieringsrevision ska certifieringsorganet utfärda en revisionsrapport för certifiering, med en sammanfattning, och ett certifikat med som minst den information som anges i bilaga II. Certifieringssystemet ska kontrollera revisionsrapporten för certifiering och certifikatet, och göra sammanfattningen av revisionsrapporten för certifiering och certifikatet offentligt tillgängliga i ett sådant register som avses i artikel 12.
3. Certifieringsorganet ska utföra regelbundna omcertifieringsrevisioner för att på nytt bekräfta att koldioxidupptagsverksamheten efterlever artiklarna 4–7 och verifiera den koldioxidnytta som genereras. Som följd av denna omcertifieringsrevision ska certifieringsorganet utfärda en revisionsrapport för omcertifiering, med en sammanfattning, och ett uppdaterat certifikat. Certifieringssystemet ska kontrollera revisionsrapporten för omcertifiering och det uppdaterade certifikatet, och göra sammanfattningen av revisionsrapporten för omcertifiering, det uppdaterade certifikatet och de certifierade koldioxidupptagsenheterna offentligt tillgängliga i ett sådant register som avses i artikel 12.
4. Aktören eller aktörsgruppen ska ge certifieringsorganet stöd under certifierings- och omcertifieringsrevisionerna, främst genom att ge tillträde till verksamhetens lokaler och tillhandahålla relevanta uppgifter och dokumentation.
5. Kommissionen kan anta genomförandeakter för att fastställa strukturen på, formatet för och de tekniska uppgifterna i den utförliga beskrivning av koldioxidupptagsverksamheten som avses i punkt 1, och de revisionsrapporter för certifiering och omcertifiering som avses i punkterna 2 och 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 10

Certifieringsorgan

1. Certifieringsorgan som utnämns av certifieringssystemen ska vara ackrediterade av en nationell ackrediteringsmyndighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 765/2008³⁷.
2. Certifieringsorganen ska vara
 - a) behöriga att utföra de certifierings- och omcertifieringsrevisioner som avses i artikel 9,
 - b) oberoende av aktörerna eller av en aktörsgrupp, och utföra de uppgifter som krävs enligt denna förordning i allmänhetens intresse.
3. Vid tillämpning av punkt 2 b får inte certifieringsorganen eller någon del av dem

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- a) vara en aktör eller en aktörsgrupp, vara ägare till en aktör eller en aktörsgrupp eller ägas av sådana,
 - b) ha förbindelser med aktörer eller med en aktörsgrupp som skulle kunna påverka deras oberoende och opartiskhet.
4. Medlemsstaterna ska övervaka certifieringsorganens verksamhet. Certifieringsorgan ska på begäran av nationella behöriga myndigheter lämna all relevant information som krävs för att övervaka verksamheten, inklusive datum, tidpunkt och plats för de revisioner som avses i artikel 9. Om medlemsstaterna upptäcker problem med bristande överensstämmelse ska de utan dröjsmål informera certifieringsorganet och det relevanta certifieringssystemet om detta.

Kapitel 4

CERTIFIERINGSSYSTEM

Artikel 11

Certifieringssystemens funktion

1. För att påvisa efterlevnad av denna förordning ska en aktör eller en aktörsgrupp använda sig av ett certifieringssystem som är erkänt av kommissionen i enlighet med artikel 13.
2. Certifieringssystemen ska fungera på grundval av tillförlitliga och transparenta regler och förfaranden, i synnerhet när det gäller intern förvaltning och uppföljning, hantering av klagomål och överklaganden, samråd med berörda parter, transparens och offentliggörande av information, utnämning och utbildning av certifieringsorgan, hantering av problem med bristande överensstämmelse samt utveckling och förvaltning av register.
3. Certifieringssystemen ska verifiera om informationen och uppgifterna som aktören eller aktörsgruppen lämnat in för certifiering av efterlevnad i enlighet med artikel 9 har genomgått oberoende revision och om certifieringen av efterlevnad har utförts på ett exakt, tillförlitligt och kostnadseffektivt sätt.
4. Certifieringssystemen ska minst en gång om året offentliggöra en förteckning över de utnämnda certifieringsorganen och för varje certifieringsorgan uppge av vilken enhet eller nationell myndighet det har erkänts och vilken enhet eller nationell myndighet som utövar tillsyn över det.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av strukturen, formatet och de tekniska uppgifterna i den process som avses i punkterna 2, 3 och 4, vilka ska gälla för samtliga certifieringssystem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 12

Register

1. Ett certifieringssystem ska upprätta och vederbörligen upprätthålla ett offentligt register för att göra informationen som är kopplad till certifieringsprocessen offentligt tillgänglig, inklusive certifikaten och de uppdaterade certifikaten, liksom antalet certifierade koldioxidupptagsenheter enligt artikel 9. Dessa register ska

använda automatiserade system, däribland elektroniska mallar, och ska vara driftskompatibla.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av struktur, format och tekniska uppgifter i de offentliga registren och vid registrering, innehav eller användning av koldioxidupptagsenheter, enligt vad som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 13

Erkännande av certifieringssystemen

1. Endast ett certifieringssystem som erkänts av kommissionen genom ett beslut får användas av aktörer eller en aktörsgrupp för att påvisa efterlevnad av denna förordning. Ett sådant beslut ska gälla under en period på högst fem år.
2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om sin ansökan om erkännande av det offentliga certifieringssystemet. Den rättsliga företrädaren för ett privat certifieringssystem ska underrätta kommissionen om ansökan om erkännande av det privata certifieringssystemet.
3. Kommissionen får upphäva ett beslut om erkännande av ett certifieringssystem i enlighet med punkt 1 om certifieringssystemet inte kan genomföra de standarder och regler som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 11.5. Om en medlemsstat uttrycker oro för att ett certifieringssystem inte fungerar i enlighet med de standarder och regler som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 11.5 och som utgör grunden för beslut i enlighet med punkt 1, ska kommissionen utreda ärendet och vidta lämpliga åtgärder, däribland att upphäva det aktuella beslutet.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av struktur, format och tekniska uppgifter i de underrättelse- och erkännandeprocesser som avses i punkterna 1 och 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 14

Rapporteringskrav

1. Varje certifieringssystem som är erkänt av kommissionen ska till kommissionen lämna en årsrapport om sin verksamhet, inklusive en beskrivning av eventuella fall av bedrägeri och tillhörande avhjälpande åtgärder. Rapporten ska lämnas in senast den 30 april varje år och omfatta föregående kalenderår. Kravet på framläggande av rapport ska endast gälla certifieringssystem som har varit i drift under minst tolv månader.
2. Kommissionen ska göra dessa rapporter offentligt tillgängliga, fullständigt eller, när så är nödvändigt för att hålla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiella, i aggregerad form.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av struktur, format och tekniska uppgifter i de rapporter som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Kapitel 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Ändring av bilaga II

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilaga II i syfte att anpassa förteckningen över de uppgifter som ska ingå i de certifikat som avses i artikel 9.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8 och 15 ges till kommissionen tills vidare från och med den [Publikationsbyrån: för in datum = datum för denna förordnings ikraftträdande].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8 och 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Delegerade akter som antas enligt artiklarna 8 och 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot de delegerade akterna inom en period på två månader från den dag då akterna delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den klimatförändringskommitté som inrättats genom artikel 44.1 led 1 i förordning (EU) 2018/1999. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 18

Översyn

1. Denna förordning ska ses över avseende alla aspekter, med hänsyn till den relevanta utvecklingen i fråga om unionslagstiftningen, FN:s ramkonvention om klimatförändringar och Parisavtalet, de tekniska och naturvetenskapliga framstegen, marknadsutvecklingen inom koldioxidupptag samt livsmedelstryggheten i unionen.
2. Tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft och senast före utgången av 2028, och därefter inom sex månader efter resultatet av varje global översyn som avtalas i enlighet med artikel 14 i Parisavtalet, ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Innehåll

1.	GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET ...	23
1.1.	Förslaget eller initiativets titel	23
1.2.	Berörda politikområden	23
1.3.	Förslaget eller initiativet avser	23
1.4.	Mål	23
1.4.1.	Allmänt/allmänna mål:.....	23
1.4.2.	Specifikt/specifika mål:.....	23
1.4.3.	Verkan eller resultat som förväntas.....	24
1.4.4.	Prestationsindikatorer.....	24
1.5.	Grunder för förslaget eller initiativet	24
1.5.1.	Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet	24
1.5.2.	Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.	25
1.5.3.	Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder	25
1.5.4.	Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument	26
1.5.5.	En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning	27
1.6.	Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet	27
1.7.	Planerad metod för genomförandet.....	27
2.	FÖRVALTNING	29
2.1.	Regler om uppföljning och rapportering.....	29
2.2.	Förvaltnings- och kontrollsystem.....	29
2.2.1.	Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås	29
2.2.2.	Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna	29
2.2.3.	Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande).....	29

2.3.	Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter	29
3.	BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET	30
3.1.	Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel	30
3.2.	Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen	31
3.2.1.	Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen.....	31
3.2.2.	Beräknad output som finansieras med driftsanslag.....	34
3.2.3.	Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen	35
3.2.4.	Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen.....	38
3.2.5.	Bidrag från tredje part	38
3.3.	Beräknad inverkan på inkomsterna.....	39

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en unionsram för certifiering av koldioxidupptag

1.2. Berörda politikområden

Klimatåtgärd

Rubrik 3 Naturresurser och miljö Avdelning 9 – Miljö och klimatpolitik (FBR 2021/27)

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁸

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Det allmänna målet med den föreslagna förordningen om certifiering av koldioxidupptag är att främja koldioxidupptag av hög kvalitet i syfte att bidra till att uppnå det mål om klimatneutralitet 2050 som är fastställt i den europeiska klimatlagen och de andra miljömålen i den europeiska gröna given.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

De specifika målen med den föreslagna förordningen om certifiering av koldioxidupptag är följande:

1. Fastställa fyra kvalitetskriterier (under förkortningen **QU.A.L.ITY**): **QU**antification (kvantifiering), **A**dditionality and baselines (additionalitet och referensscenarier), **L**ong-term storage (långsiktig lagring) och **sustainab**ILITY (hållbarhet) för att identifiera och certifiera koldioxidupptag av hög kvalitet i EU.

2. Utveckla certifieringsmetoder som är anpassade efter varje typ av koldioxidupptagsverksamhet, för att främja ett harmoniserat och korrekt genomförande av QU.A.L.ITY-kriterierna.

3. Höja allmänhetens förtroende för koldioxidupptag genom att säkerställa transparens och stabilitet i certifieringsprocessen, däribland de certifieringssystem som erkänns av kommissionen och de offentliga registren över koldioxidupptag.

³⁸

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Den viktigaste konsekvensen av att den föreslagna förordningen antas är fler koldioxidupptagsverksamheter som medför koldioxidupptag av hög kvalitet, vilket bidrar till att nå unionens mål om klimatneutralitet senast 2050. Den föreslagna förordningen påverkar ekonomiska aktörer såsom jordbrukare och skogsägare, men även industriföretag som kommer att utveckla koldioxidupptagsverksamheter på plats; vidare privata organisationer och medlemsstaternas myndigheter, som kan utarbeta privata eller offentliga certifieringssystem för att genomföra och kontrollera certifieringsprocessen. Mer allmänt påverkar den föreslagna förordningen alla i EU och världen eftersom klimatåtgärder är en kollektiv nytta som är gränsöverskridande till sin natur.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Indikator nr 1: antal koldioxidupptagsverksamheter som medför koldioxidupptag av hög kvalitet och som är certifierade enligt EU:s certifieringsram, och på så sätt bidrar till målet om klimatneutralitet 2050.

Indikator nr 2: antal detaljerade certifieringsmetoder för koldioxidupptagsverksamheter, i synnerhet för kolinlagrande jordbruk, som kommissionen utarbetat.

Indikator nr 3: antal certifieringssystem, erkända av kommissionen, som aktören ska använda för att påvisa efterlevnad av EU:s kvalitetskriterier för koldioxidupptag.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Under 2021 höjde EU sin klimatambition genom förordning (EU) 2021/1119 (den europeiska klimatlagen). Genom klimatlagen fastställs ett bindande nettominskningsmål som innebär att växthusgasutsläppen ska minskas med minst 55 % till 2030, jämfört med 1990, och att EU ska uppnå klimatneutralitet senast 2050. I handlingsplanen för den cirkulära ekonomin från mars 2020 har det meddelats att kommissionen ska utforma ett regelramverk för certifiering av kolupptag, för att ge incitament för upptag av koldioxid och ökad cirkularitet av kol, och samtidigt fullt ut respektera målen om biologisk mångfald. Detta förslag är ett resultat av det nämnda politiska åtagandet.

Under startfasen (2024–2025), efter att förordningen har trätt i kraft (vilket antas ske 2024), kommer kommissionen i nära samråd med den relevanta expertgruppen, att utarbeta minst tre delegerade akter där man fastställer certifieringsmetoderna för koldioxidupptagsverksamheter inom permanent lagring, produkter för lagring av koldioxid och kolinlagrande jordbruk. Dessa metoder kommer att behöva uppdateras regelbundet. För godkännande från det berörda utskottet kommer dessutom

kommissionen att behöva utarbeta två genomförandeakter där man fastställer reglerna för certifieringssystemens funktion och för hur kommissionen bedömer och erkänner dem, och för upprättandet och driften av offentliga register över koldioxidupptag.

Under den fullskaliga operativa fasen (från 2025 och framåt) kommer kommissionen att i nära samarbete med berörda parter och den berörda föreskrivande kommittén att utföra bedömning av ett antal certifieringssystem och erkänna sådana system som efterlever EU:s regelverk genom särskilda kommissionsbeslut. Dessutom kommer kommissionen att behöva utarbeta en politik för koldioxidupptag för perioden efter 2030.

- 1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem. Konsekvenserna är globala, oavsett var t.ex. källorna till växthusgasutsläppen finns. Därför är detta utmaningar som inte kan lösas bara genom nationella eller lokala åtgärder, eftersom enskilda åtgärder sannolikt inte leder till några optimala resultat. Genom samordning på EU-nivå blir klimatåtgärderna bättre och kan ändamålsenligt komplettera och stärka de nationella och lokala åtgärderna; EU:s åtgärder är motiverade med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, i enlighet med artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

En EU-ram skulle vara mer lämplig än nationella initiativ för att bemöta svårigheterna med att bedöma kvaliteten på koldioxidupptag. En sådan ram skulle medföra lika villkor och en rättvis inre marknad för certifiering av koldioxidupptag, och förbättra jämförbarheten och förtroendet. Ett lappverk av nationella initiativ på ett sådant här område skulle bara förvärra problemet i stället för att lösa det.

Den föreslagna förordningen kommer att behöva understödjas av stabila och transparenta certifieringsmetoder. Med avseende på kolinlagrande jordbruk måste de bygga på och vidareutveckla den strategi som följs i den befintliga LULUCF-förordningen. De måste också kunna koppla samman de markförvaltningsval som görs inom jordbruks- och LULUCF-sektorn med effekterna på koldioxidbindningen och skyddet av den biologiska mångfalden.

För närvarande har miljöbyrån begränsade resurser att stödja övervakning, rapportering och verifiering av LULUCF-utsläppsinventeringen, i enlighet med kraven i förordningarna (EU) 2018/841 (LULUCF-förordningen) och EU 2018/1999 (styrningsförordningen).

- 1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Samtidigt som den föreslagna förordningen upprättar en ny EU-täckande certifieringsram för koldioxidupptag av hög kvalitet, bygger den på följande befintliga erfarenheter på EU-nivå:

- Inom ramen för innovationsfonden³⁹ har kommissionen⁴⁰ utvecklat ett antal EU-metoder för kvantifiering av hur utsläpp av växthusgaser undviks i industriella verksamheter, däribland sådana koldioxidupptagsverksamheter som projekt med avskiljning och lagring av koldioxid från förnybara källor (BECCS) och avskiljning och lagring av koldioxid från atmosfären (DACCS). I genomförandeförordning (EU) 2018/2066⁴¹ anges dessutom detaljerade regler om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp enligt utsläppshandelssystemet.
- Genom EU-direktivet om förnybar energi har kommissionen skaffat sig nästan 15 års erfarenhet av certifiering av hållbarhetskriterier för bioenergi. Dessa EU-kriterier genomförs av omkring 15 offentliga eller privata certifieringssystem (som kallas frivilliga system) som har erkänts av kommissionen. Inom ramen för direktivet om förnybar energi har kommissionen nyligen antagit en genomförandeakt om fastställande av detaljerade regler för den certifieringsprocess som certifieringsorganen utför och som certifieringssystemen kontrollerar.

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Detta förslag ingår i den europeiska gröna given. I handlingsplanen för den cirkulära ekonomin från mars 2020 har det meddelats att kommissionen ska utforma ett regelramverk för certifiering av kolsänkor, för att ge incitament för upptag av koldioxid och ökad cirkularitet av kol, och samtidigt fullt ut respektera målen om biologisk mångfald. Dessutom är det övergripande målet med den gröna given att anpassa unionslagstiftningen efter EU:s höjda ambition för klimat och biologisk mångfald. Detta lagstiftningsförslag kompletterar de klimat- och energiförslag som görs i 55 %-lagstiftningspaketet, särskilt LULUCF-förordningen och det reviderade direktivet om förnybar energi.

Det finns lika starka kopplingar till andra initiativ från kommissionen om att göra EU:s skogar mer motståndskraftiga mot klimatförändringarna, återställa förstörda marker och ekosystem, återställa torvmarker och främja bioekonomin, däribland genom användning av tåliga avverkade träprodukter, med full respekt för ekologiska principer som gynnar biologisk mångfald:

- a) Den gemensamma jordbrukspolitik.
- b) EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030.
- c) Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem.
- d) EU:s skogsstrategi.
- e) EU:s plan för återställande av natur.
- f) EU:s strategi för klimatanpassning.
- g) En hållbar bioekonomi för Europa.

³⁹ Innovationsfonden, https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en.

⁴⁰ Ansökningsomgång, bilaga C: Metod för att beräkna undvikande av växthusgasutsläpp, https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/innovfund/wp-call/call-annex_c_innovfund-lsc-2020-two-stage_en.pdf.

⁴¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj?locale=sv.

- h) Handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa.
- i) Handlingsplanen för nollförorening.
- j) En långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Med tanke på de begränsningar av personal och ekonomi som kommissionen har just nu, har GD Klimatpolitik uttömt sina interna omfördelningsmöjligheter och optimerat sina resurser så mycket man kunnat, och hyrt in kontraktsanställda och internt stöd för att fylla personalluckan. Trots det, och även med många av (de mer tekniska och vetenskapliga) uppgifterna utlagda på utomstående underentreprenörer, är tillräcklig personalbesättning avgörande för att vi ska kunna fortsätta uppfylla våra skyldigheter och genomföra de extra uppgifter som finns med i detta lagstiftningsförslag om en förordning om certifiering av koldioxidupptag.

1.6. **Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

Efter en startfas från mitten av 2024 till slutet av 2025

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. **Planerad metod för genomförandet⁴²**

- ☒ **Direkt förvaltning** av kommissionen
- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- ☐ av genomförandeorgan
- ☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros
- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ

⁴² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Som nämns i artikel 8 i den föreslagna förordningen kommer kommissionen att utarbeta ett antal certifieringsmetoder anpassade efter huvudtyperna av koldioxidupptagsverksamheter, i syfte att säkerställa ett korrekt, harmoniserat och kostnadseffektivt genomförande av EU:s kvalitetskriterier för koldioxidupptag.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Som fastställs i den föreslagna förordningen kommer aktörernas påståenden om koldioxidupptag att regelbundet behöva övervakas, rapporteras och oberoende verifieras av certifieringsorgan. Alla dessa rapporter kommer att vara offentligt tillgängliga i certifieringssystemens register, och genom dem tillhandahålls betydande information om den föreslagna förordningens konsekvenser. De uppgifter om kvantifiering av koldioxidupptag och om övervakning, rapportering och verifiering som EEA samlar in blir dessutom en viktig informationskälla när kommissionen ska bedöma framstegen med att genomföra den föreslagna förordningen. Vidare kommer kommissionen att övervaka genomförandet av certifierade koldioxidupptagsverksamheter genom årsrapporterna från de certifieringssystem som kommissionen erkänner. Slutligen genomför kommissionen regelbundet studier om olika relevanta aspekter av EU:s klimatpolitik.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ej tillämpligt – Genom förslaget genomförs inte något finansieringsprogram, i stället utformas en långsiktig politik. Genomförandemetod, finansieringsmekanismer, betalningsvillkor och kontrollstrategi rörande felkvot är inte tillämpliga. För att genomföra detta förslag kommer det att krävas omfördelning av personalresurser inom kommissionen för både startfasen och den fullskaliga operativa fasen. Lämpliga förfaranden finns redan.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Detta förslag leder inte till några nya väsentliga kontroller eller risker som inte skulle omfattas av befintliga ramar för internkontroll. Inga särskilda åtgärder förutom tillämpning av budgetförordningen har planerats.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

GD Klimatpolitikens strategi för bekämpning och upptäckt av bedrägerier kommer att tillämpas.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ⁴³ .	från Eftaländer ⁴⁴	från kandidatländer ⁴⁵	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	09 02 03	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 10 02	Diff.	JA	JA	JA	NEJ
7	20 01 02 01	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 03	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Ej

tillämpligt

⁴³ Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴⁴ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁵ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
------------------------------------	---	-------------------------

GD: Klimatpolitik			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
○ Driftsanslag							
09 02 03	Åtaganden	(1a)	3,000	2,000	–	–	5,000
	Betalningar	(2a)	1,000	2,000	2,000	–	5,000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁴⁶							
XXX		(3)					
TOTALA anslag för GD Klimatpolitik	Åtaganden	=1a+1b +3	3,000	2,000			5,000
	Betalningar	=2a+2b +3	1,000	2,000	2,000	–	5,000

⁴⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	3,000	2,000			5,000
	Betalningar	(5)	1,000	2,000	2,000	–	5,000
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)					
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	3,000	2,000			5,000
	Betalningar	=5+6	1,000	2,000	2,000	–	5,000

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6					
	Betalningar	=5+6					

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: Klimatpolitik						
○ Personalresurser		0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
○ Övriga administrativa utgifter		0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
TOTALT GD KLIMATPOLITIK	Anslag	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
---	---------------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	3,855	3,169	1,169	1,169	9,362
	Betalningar	1,855	3,169	3,169	1,169	9,362

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År N		År N + 1		År N + +2		År N + +3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	Typ ⁴⁷	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁴⁸ ...																		
– Output																		
– Output																		
– Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
– Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALT																		

⁴⁷ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁴⁸ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2024	2025	2026	2027	TOTALT
--	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
Övriga administrativa utgifter	0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

Utanför RUBRIK 7⁴⁹ i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser					
Övriga utgifter av administrativ natur					
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen					

TOTALT	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Beräknat personalbehov

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.

☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2024	2025	2026	2027
O Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)				
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	5	7	7	7
20 01 02 03 (vid delegationer)				
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)				
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
O Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁵⁰				
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)				
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)				
XX 01 xx yy zz ⁵¹	– vid huvudkontoret			
	– vid delegationer			
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)				
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)				
Annan budgetrubrik (ange vilken)				
TOTALT	5	7	7	7

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	AST-tjänsten kommer att stödja den berörda expertgruppens och föreskrivande kommitténs förvaltning. AD-tjänsterna kommer att – utarbeta ett antal delegerade akter där det fastställs detaljerade certifieringsmetoder för att påvisa efterlevnad av EU:s kvalitetskriterier för koldioxidupptag, – utarbeta ett antal genomförandeakter där det fastställs regler för certifieringen av koldioxidupptagsverksamheter, för styrningen av certifieringssystemen och för inrättandet och förvaltningen av offentliga register över koldioxidupptag, – utföra bedömningar av certifieringssystem som ansöker om erkännande av kommissionen och iordningställa de tillhörande kommissionsbesluten, – utarbeta politiska förslag på området koldioxidupptag för perioden efter 2030.
--------------------------------------	--

⁵⁰ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

⁵¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Extern personal	
-----------------	--

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Att utgifterna kommer att uppstå inom ramen för Life-anslaget.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁵²	År N + 1	År N + 2	År N + 3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁵² Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ Påverkan på egna medel

☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna ⁵³						
		År N	År N + 1	År N + 2	År N + 3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁵³ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.